

Перший інформаційний бюлетень Української Інформаційної Служби (УІС) присячений 70-й річниці створення Антибільшовицького Блоку Народів – АБН, міжнародної організації, що постала завдяки Організації Українських Націоналістів (бандерівців) і об'єднала нації, безпосередньо поневолені радянською Росією та нації, що входили до складу так званого «соціалістичного табору».

Внизу на фото – офіційний логотип АБН.

За вашу і нашу свободу!

Віктор ПОГ

16 квітня 1946 року в Німеччині розпочав свою роботу I Конгрес Антибільшовицького Блоку Народів (АБН), який поставив за мету визволення поневолених московським імперіалізмом націй, шляхом організації спільного фронту боротьби та координації зусиль антикомуністичних чинників у всьому світі.

Ще 21 листопада 1943 року в селищі Будераж на Рівненщині підпільно, під охороною УПА зібралися на Конференцію поневолених народів Східної Європи і Азії делегати різних національностей, котрі представляли визвольницькі сили народів, що воювали з імперіалістами, для створення спільного фронту революційної боротьби із загарбниками.

Конференція рішуче засудила гітлерівський та сталінський імперіалізми, які заперечують право народів на їхній вільний політичний і культурний розвиток у самостійних національних державах та несуть усім народам політичне, соціальне й культурне поневолення у формі гітлерівської « нової Європи » чи « більшовицького ССРСР ». Конференція практично реалізувала ідею спільного фронту поневолених народів, проголошену в грудні 1940 року в Маніфесті ОУН, і стала прологом до створення Антибільшовицького Блоку Народів, котрий від квітня 1946 року, під незмінним проводом обраного Президентом АБН Ярослава Стецька, а після його смерті у 1986 році під головуванням Слави Стецько повів рішучу та безкомпромісну боротьбу з московсько-більшовицьким імперіалізмом, розбудовуючи мережу по всіх

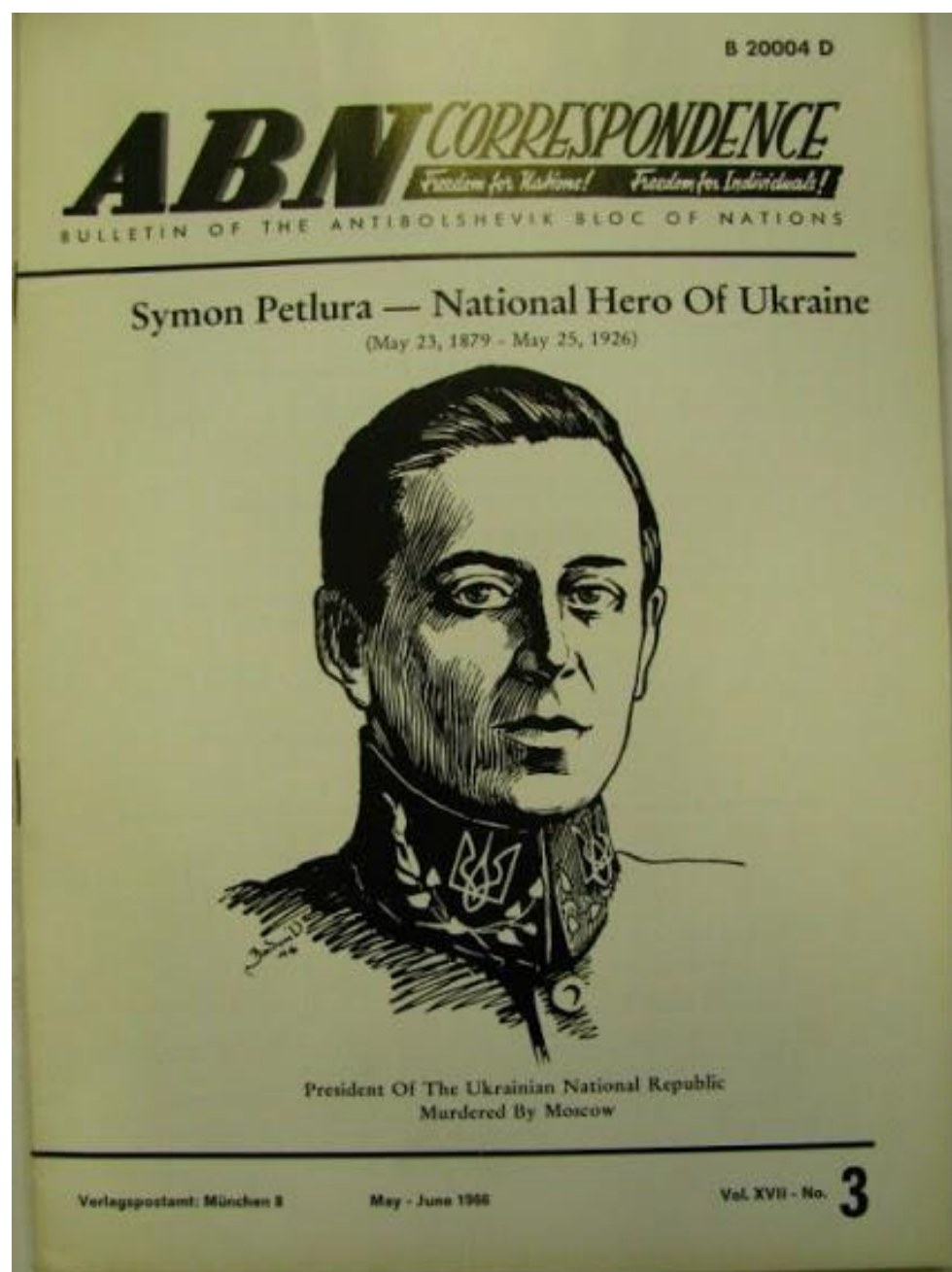
куточках світу, згуртовуючи прогресивні сили всіх народів у боротьбі з червоною Москвою.

Mr. Roman Zwarycz, moderator, opening the youth panel at the AF ABN Congress, May 2-3, 1981.

Відкриття молодіжної панелі Конгресу АБН, 2-3 травня 1981 року, виступає Роман Зварич

Провідники революційної ОУН Степан Бандера і Ярослав Стецько виразно усвідомлювали місію України, її провідне місце у боротьбі за свободу народів і людини. «Україна – революційна проблема світу», – зазначав Ярослав Стецько, а Степан Бандера твердив, що «без національно-державного визволення України не може постати чи реально втриматися національно-державна суверенність Естонії, Литви..., Білорусі, націй і їхніх держав Кавказу, Туркестану... Ця обставина накладає на Україну, на її національну політику виключно великі і вирішальні для успіху боротьби фронту поневолених народів завдання».

Обкладинка одного з номерів офіційного видання АБН – ABN Correspondence

Саме тому на початку 90-х років діяльність АБН відновлено на рідних землях, а в листопаді 1993 року, з нагоди 50-ліття Конференції поневолених народів, у Києві відбувся Конгрес АБН, що дав новий імпульс та нові орієнтири діяльності.

Сьогодні актуальність ідей і досвід діяльності цієї організації очевидні. Російський імпершовінізм, нехтуючи правами народів і людини, продовжує на території Російської Федерації політику етноциду народів, які прагнуть національного самовизначення, веде агресивну зовнішню політику, загрожує державному суверенітету сусідніх молодих держав, у тому числі й України.

Отже, відзначаючи чергову річницю від дня створення Антибільшовицького Блоку Народів, маємо насамперед спрямовувати погляд не в минуле, а в майбутнє, адже загроза московського імперіалізму та комуністичного реваншу не відійшла в минуле, а відтак ідеї АБН залишаються гостроактуальними.

Пам'ятаймо, що воля любить не того, хто її оспівує, а того, хто її здобуває.

СПІЛЬНИМ ФРОНТОМ ПРОТИ ІМПЕРСЬКОЇ МОСКВИ!

СВОБОДА НАРОДАМ! СВОБОДА ЛЮДИНІ!

Передісторія АБН в світлі документів

ПОСТАНОВИ І КОНФЕРЕНЦІЇ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ ЄВРОПИ Й АЗІЇ

Оцінка політичного становища

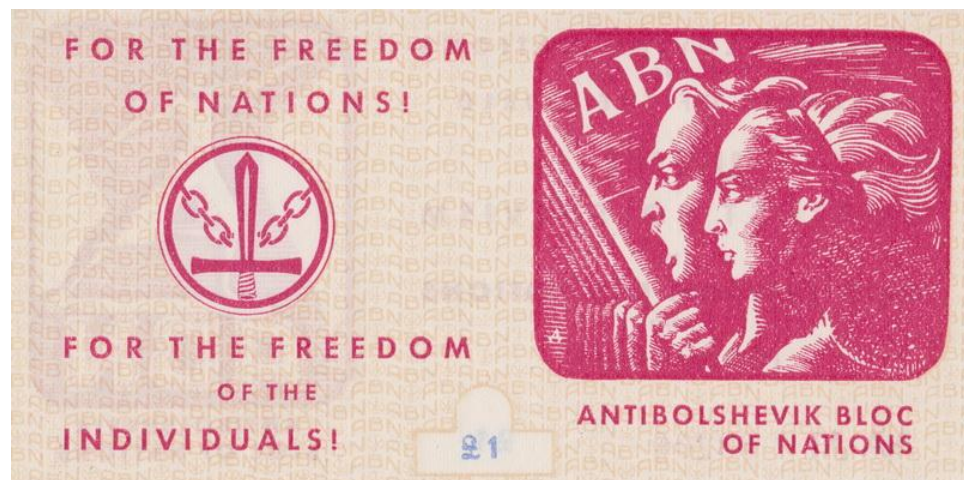
1. Сучасна війна між німецьким націонал-соціалізмом і російським більшовізмом — це типова імперіалістична загарбницька війна за панування над світом, за новий поділ матеріальних багатств, за здобуття нових сировинних баз і ринків збуту, за поневолення народів і експлуатацію їхньої робочої сили.

2. Обидва воюючі імперіалізми заперечують право народів на їх вільний і політичний і культурний розвиток у самостійних національних державах та несуть усім народам політичне, соціальне й культурне поневолення в формі гітлерівської «Нової Європи» чи більшовицького СССР.

3. Протисупільні грабіжницькі цілі та повну ідейну пустку намагаються імперіалісти замаскувати брехливими гаслами про соціальну рівність, визволення працюючих тощо.

4. Скомпромітований ідейно і політично більшовізм шукає опори у відогрітих реакційних гаслах слов'янофільства й традиційного російського шовінізму.

5. Імперіалістична війна довела до великого матеріального і військового виснаження і загострила політичні й економічні суперечності в середині імперій. Це створює корисні обставини для наростання революційно-визвольного руху серед поневолених народів.

Бофони Антибільшовицького Блоку Народів (бофон – своєрідна грошова одиниця Бойового фонду ОУН)

Останній час характеризується швидким ростом і загостренням революційних дій поневолених народів. В цьому запорука перемоги революцій та нового світового будучого.

Політичні завдання поневолених народів

Тільки національні революції поневолених народів припинять безглузду воєнну різанину й принесуть світові тривке замирення. Новий міжнародний лад, опертий на шануванні політичних прав кожного народу, дасть кожному народові повні можливості культурного й економічного розвитку. В системі вільних національних держав забезпечується повна воля людині, давлений і експлуатований досі казарменною системою імперіалізму.

Щоб припинити терор, знуцання імперіалістів та приспішити революційні дії проти імперіалізму, Конференція закликає всі поневолені народи посилити політично-революційну боротьбу на своїх теренах для вирівнювання натуги революційного фронту проти імперіалізму.

Для швидкої і повної перемоги національної революції потрібний один спільний фронт усіх поневолених народів. Тому Конференція вважає необхідним створення спільного комітету народів Східної Європи й Азії, який координувати буде всі національно-революційні сили тих народів, виробить єдину лінію боротьби зі спільним ворогом, єдину тактику боротьби та у відповідний момент дасть гасло до одночасного повстання всіх поневолених народів.

Російська радянська імперія та поневолені нації. Пошук шляхів деколонізації. Мапа підготована АБН

Окремі постанови

1. Конференція поневолених народів Східної Європи й Азії вітає героїчну боротьбу народів Західної й Середньої Європи проти німецького імперіалізму і заявляє свою повну політичну солідарність у цій боротьбі.

2. Конференція вважає потрібним розгорнути серед народів Західної і Середньої Європи широку пропаганду для ознайомлення їх з визвольною боротьбою народів Східної Європи й Азії.

3. Конференція закликає: зробити все можливе, щоб не допустити до вивозу в глиб Німеччини чи на фронти національних формацій при німецькій армії. (Не публікувати з конспіративних причин).

4. Зібрати в національні формації бійців інших національностей при УПА, які досі були розкинені (не публікувати з конспіративних причин).

5. Скріпити акцію самооборони й оборони перед терором відступаючої німецької влади й армії.

Підписали Голови Національних Делегацій:

Азербайджан — Фізуль, Білорусь — Дружний, Башкірія — Кагарман, Вірменія — Антрант, Грузія — Гогія, Туркестан — Шірат (узбек) і Дежман (казах), Татарія — Тукай, Україна — Стеценко, Черкесія — Джігіт, Чувашія — Скворцов, Кабардинія — Баксан, Осетія — Арам.

(Друкується за збіркою документів "АБН в світлі постанов Конференцій та інших матеріалів з діяльності 1941 – 1956 рр". Видання Закордонних частин Організації Українських Націоналістів, 1956 рік).

Ярослав Стецько – перший голова АБН

Ярослав Стецько народився в священницькій сім'ї о. Семена і Теодозії з Чубатих. Обдарований непересічними здібностями, він з відзнакою закінчив гімназію в Тернополі й студіював у 1929—1934 рр. право й філософію у Краківському та Львівському університетах.

Ще юнаком Ярослав включився в національно-визвольну боротьбу, ставши членом нелегальної організації «Українська націоналістична молодь» і відтак підпільних Української військової організації та Організації українських націоналістів. З 1932 р. Ярослав Стецько вже був членом Крайової езекутиви ОУН, ідеологічним референтом і редактором підпільних націоналістичних видань.

За революційну діяльність зазнав репресій з боку польських окупантів, які в 1934 р. засудили його до 5 років ув'язнення. Звільнений у 1937 р. за загальною амністією. У січні 1938 р. засновник УВО та ОУН полковник Євген Коновалець доручив Я. Стецькові підготувати черговий Збір ОУН і у 1939 р. він бере участь у Римському конгресі ОУН.

У лютому 1940 р. Ярослав Стецько був співініціатором створення у Кракові Революційного Проводу ОУН-Б, а на II Великому зборі ОУН-Б у квітні того ж року в Кракові Я. Стецька обрано заступником провідника ОУН-Б Степана Бандери.

З вибухом німецько-радянської війни Я. Стецько, пробившись із групою однодумців одразу за фронтовою лінією до Львова, скликає Національні збори, які 30 червня 1941 р. проголосили Акт проголошення Української Держави й обрали Я. Стецька прем'єром Українського Державного Правління. За відмову на ультимативну вимогу Гітлера відкликати Акт відновлення Української Держави Я. Стецька заарештували і запроторили до концтабору Заксенхаузен, де він до вересня 1944 р. перебував у бункері смерті. Після звільнення, утікши з-під нагляду гестапо, Я. Стецько в дорозі до американської окупаційної зони був тяжко поранений.

У 1945 р. крайова конференція ОУН-Б обирає Я. Стецька членом бюро Проводу ОУН, до якого належали ще Степан Бандера й генерал Роман Шухевич. У 1946 р. Ярослав Стецько очолив Антибільшовицький блок народів (АБН), президентом якого був до кінця свого життя. Після війни він розгорнув широку діяльність на всесвітній антикомуністичній арені. Найпомітнішими успіхами у міжнародній службі Ярослава Стецька справи визволення України є, між іншим, підписання домовлення з Китайською антикомуністичною лігою на Формозі про співпрацю і створення в Тайпеї місії АБН (1957—1960 рр.) і згодом — до 1971 р. — представництва АБН, активна участь у підготовці й заснуванні в 1970 р. в Токіо «Світової антикомуністичної ліги», в якій Я. Стецько був постійним членом езекутиви; з ініціативи Я. Стецька постала також Європейська рада свободи, яка обрала його довічним членом почесної президії ЄРС. У 1968 році Ярослава Стецька обрано головою Проводу революційної ОУН-Б, яку очолював до кінця свого

життя. Помер Ярослав Стецько 5 липня 1986 р. в Мюнхені, де його й поховано на цвинтарі Вальдфрідгоф.

Джерело: ukrcenter.com

АБН - учасник Світової антикомуністичної ліги

Світова антикомуністична ліга (ВАКЛ, від англійської абрєвіатури -WACL) – основна міжнародна організація із боротьби з комунізмом. Постала 1967 року в Тайбеї (Тайвань).

Членами ВАКЛ були антикомуністичні організації з понад 60 країн, серед інших були й українські: АБН і Ліга Визволення України (у конференціях ВАКЛ беруть також участь українці як представники Європейської Ради Свободи і Американської Ради для Світової Свободи).

Бюлетень ВАКЛ, присвячений Україні та російсько-українському історичному протистоянню

ВАКЛ відстоювала право на самостійність всіх народів (між іншими ухвалює резолюції в обороні прав українського народу та українських політичних в'язнів). Постійними делегатами ВАКЛ були Я. Стецько, Л. Добрянський, Слава Стецько. У створеній 1968 при ВАКЛ Світовій Антикомуністичній Лізі Молоді брали участь представники СУМ.

В комуністичних державах Лігу називали не інакше як «чорний інтернаціонал».

Джерело: wikiwand.com

Продовження визвольних традицій АБН: В Києві почав діяти Антипутінський інформаційний фронт

31 липня 2015 року в прес-центрі Української Інформаційної Служби відбулася установча конференція зі створення Антипутінського інформаційного фронту. Учасники заходу, на який, окрім українських об'єднань громадянського суспільства, прибули представники національних та емігрантських організацій Росії, Кубані, Грузії, Татарстану, Азербайджану, Молдови, Ічкерії, виступили за необхідність донесення інформації, що викриває брехню Кремля, до мешканців РФ та діаспор народів, що постраждали від путінського режиму. Для цього учасники конференції підготували (російською мовою) листа з пропозиціями до Президента України Петра Порошенка та

Міністра інформаційної політики Юрія Стеця. Основною вимогою у зверненні значиться: створення теле та радіопрограм для народів, що населяють Росію, для російської діаспори Європи, для діаспор народів Кавказу, Центральної Азії, що переїхали до України та Євросоюзу.

Ці програми, за словами директора Центру зовнішньополітичних досліджень ОПАД Сергія Пархоменка, треба буде транслювати як всередині України, так і ретранслювати в Європу з перспективою ретрансляції в Росію. «Якщо це не вдасться налагодити контакт з органами державної влади, каже директор ОПАДу, учасники конференції своїми силами будуть готувати матеріали для європейських та російських ЗМІ - англійською, російською, азербайджанською і т.д. мовами і будуть відсилати їх в медіа країн, де знаходиться цільова аудиторія – вихідці з так званого «пострадянського простору», що стали жертвами путінської пропаганди». «На Заході відчутний вплив медіа, які лояльні до Путіна, особливо в країнах Балканського півострова, в Італії, Словаччині тощо. Населення цих країн, а також вихідці з країн колишнього СРСР, ведені в оману спотвореною інформацією з боку таких ЗМІ. «Завдяки» таким ЗМІ багато хто став упевненим, що в Україні йде громадянська війна між російськомовними громадянами і «бендеровцями-фашистами», а не війна між Україною і Росією», - зазначає директор Інституту журналістських досліджень країн ГУАМ Ельхан Нурієв.

«Нам треба відмовитися від термінології, яку нав'язує путінська пропаганда. Пропоную не вживати термін «руській», словосполучення «руські війська» і т.д. Адже Путін тільки того і хоче, щоб в Україні окупаційні війська асоціювалися з росіянами (руськімі). Використання цього терміну підіграє кремлівській пропаганді: президент РФ розіграє свою улюблену карту - карту «русофобії в Україні», що ще більше налаштує населення Росії проти українців, а отже дозволить поповнити російські війська на Донбасі черговим гарматним м'ясом. «Рускіє» - такий самий поневолений народ, якого цинічно століттями вводили в оману, підсовуючи ідеї «Великої Росії», а потім тисячами відправляли на смерть за інтереси московських царів чи генсеків», - наголошує координатор «Русского эмигрантского клуба», - Мирон Кравченко.

«Релігійні питання та питання міжетнічних відносин в нашій роботі не можна використовувати. Бо це також допоможе Путіну сіяти ненависть між народами. Це ми бачимо на прикладі Чечні. Та політика, що провадиться Кремлем в Чечні, схоже, спрямована на те, щоб у нас врешті-решт почали панувати релігійні фанатики, які потім почнуть сіяти хаос по всьому Кавказу», - зауважив представник чеченської громади в Україні Ахмед Аліхаджієв.

Додамо, що з 2014 року в Україні також діє альянс громадських організацій країн Балтії і чорноморського басейну – Альянс Балто-Чорноморських Націй – АБЧН.

Джерело: opad.org.ua

В тему

Україною курсує антиімперська виставка плакатів

В Україні відкрито пересувну виставку політичного плакату «Злочини російського імперіалізму проти людства». Експозицію було відкрито в листопаді 2015 року напередодні річниці Голодомору-геноциду українського народу. Зараз виставка курсує Донецькою областю, а незабаром поїде до Кривого Рогу і на південь країни.

Сергій Пархоменко, редактор УІС, співкоординатор Антипутінського інформаційного фронту:

Ми не роз'єднуємо, а об'єднуємо різні нації проти спільного ворога. І цей ворог – не росіяни, а російська влада – продовжувачка традицій кривавої московської імперії та СРСР. На плакатах представлені злочини проти різних народів, в тому числі й проти росіян. Щодо останніх Росія впроваджує теж своєрідну форму геноциду – вона знищує у росіян людяність. Століттями з росіян царі, генсеки, президенти робили слухняних рабів, знищували людську подобу, перетворювали на жебраків, а на заміну давали пляшку горілки та ідею «великої Росії от Британії і до Індії». Зазомбовані росіяни замість бажання мати гідне життя і ставати успішними, ставали гарматним м'ясом й безвільно йшли помирати за амбіції своїх правителів. Скажу відверто – наші заходи можуть стати щепленням і проти українофобії, і проти русофобії, і проти антисемітизму та інших форм національної ненависті. Путін воює не лише з нами, він воює проти всього цивілізованого людства, а ще - проти власного народу. От цю правду ми будемо нести в маси.

Українська інформаційна служба (УІС) – інформаційна агенція, створена в 2009 році за підтримки Організації Українських Націоналістів (бандерівці). УІС займається аналітичною діяльністю, збором та поширенням інформації, яка стосується національної пам'яті, історії визвольного руху, політичного життя України, міжнародних відносин, поточних подій російсько-української війни, націоналістичного руху України. УІС повідомляє про поточне становище ОУН(б), про заходи дружніх організацій, події в українській діаспорі. Інформаційні ресурси, з якими постійно працює агенція – сайти «Націоналістичний портал», «Український погляд» та всеукраїнське друковане видання «Шлях Перемоги».

Контакти: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, ел. пошта: uis.presscenter@gmail.com, контактний тел. 097-025-72-16

Редакція:
Віктор Рог – керівник інформаційного сектору
Сергій Пархоменко – редактор УІС
Ярослав Сватко – редактор сайту «Український погляд»

Ми в інтернеті:
<http://ukrnationalism.com>
<http://ukrpohliad.org>
<https://www.facebook.com/ukrnationalism/?fref=ts>
<https://www.facebook.com/ukrpohliad/?fref=ts>

